

Plutarco

Vita Caesaris, 2, 1-7

Cesare catturato dai pirati

Πρώτον μὲν οὖν αἰτηθεὶς ὑπ' αὐτῶν λύτρα εἴκοσι
τάλαντα, κατεγέλασεν ὡς οὐκ εἰδότες ὅν ἤρηκοιεν, αὐτὸς
δ' ὁμολόγησε πεντήκοντα δώσειν· ἔπειτα τῶν περὶ αὐτὸν
ἄλλον εἰς ἄλλην διαπέμψας πόλιν ἐπὶ τὸν τῶν χρημάτων
πορισμὸν, ἐν ἀνθρώποις φονικωτάτοις Κίλιξι μεθ' ἑνὸς
φίλου καὶ δυοῖν ἀκολουθοῖν ἀπολελειμμένος, οὕτω
καταφρονητικῶς εἶχεν, ὥστε πέμπων ὁσάκις ἀναπαύοιτο
προσέταττεν αὐτοῖς σιωπᾶν. ἡμέραις δὲ τεσσαράκοντα
δυεῖν δεούσας, ὥσπερ οὐ φρουρούμενος ἀλλὰ δορυφορού-
μενος ὑπ' αὐτῶν, ἐπὶ πολλῆς ἀδείας συνέπαιζε καὶ
συνεγυμνάζετο, καὶ ποιήματα γράφων καὶ λόγους τινὰς
ἀκροαταῖς ἐκείνοις ἐχρήτο, καὶ τοὺς μὴ θαυμάζοντας
ἄντικρυς ἀπαιδεύτους καὶ βαρβάρους ἀπεκάλει, καὶ σὺν
γέλῳι πολλάκις ἠπείλησε κρεμᾶν αὐτούς· οἱ δ' ἔχαιρον,
ἀφελεία τινὶ καὶ παιδιᾷ τὴν παρρησίαν ταύτην νέμοντες.
ὡς δ' ἦκον ἐκ Μιλήτου τὰ λύτρα καὶ δοὺς ἀφείθη, πλοῖα
πληρώσας εὐθύς ἐκ τοῦ Μιλησίων λιμένος ἐπὶ τοὺς ληστὰς
ἀνήγετο, καὶ καταλαβὼν ἔτι πρὸς τῇ νήσῳ ναυλοχοῦντας,
ἐκράτησε τῶν πλείστων. καὶ τὰ μὲν χρήματα λείαν
ἐποίησατο, τοὺς δ' ἄνδρας ἅπαντας ἀνεσταύρωσεν, ὥσπερ αὐτοῖς
δοκῶν παίζειν ἐν τῇ νήσῳ προειρήκει πολλάκις.